

Conjectura lui Catalan

Scurt istoric

Vlad Copil Rodica Ioan

Universitatea *Spiru Haret*
Facultatea de Matematică și Informatică

13 iunie 2014

Cuprins

- 1 Jurnalul lui Crelle
- 2 Conjectura înainte de 1844
- 3 Conjectura după 1844

Cuprins

- 1 Jurnalul lui Crelle
- 2 Conjectura înainte de 1844
- 3 Conjectura după 1844

Cuprins

- 1 Jurnalul lui Crelle
- 2 Conjectura înainte de 1844
- 3 Conjectura după 1844

În anul 1826, matematicianul german August Leopold Crelle (1780-1855) începe să tipărească la Berlin *Journal für die reine und angewandte Mathematik* care este cunoscut și sub numele de *Jurnalul lui Crelle*.

În revistă s-au publicat lucrări ale unor mari matematicieni, printre care Euler, Abel, Cantor, și a rămas până în zilele noastre unul dintre cele mai prestigioase jurnale de specialitate. În anul 2012, factorul său de impact 1.253 o clasează pe poziția a 32-a dintre jurnalele de Matematică.

În 1844, Catalan îi scria lui Crelle [3] următoarele:

Je vous prie, Monsieur, de vouloir bien énoncer, dans votre recueil, le théorème suivant, que je crois vrai, bien que je n'aie pas encore réussi à le démontrer complètement: d'autres seront peut-être plus heureux:

Deux nombres entiers consécutifs, autres que 8 et 9, ne peuvent être des puissances exactes; autrement dit: l'équation

$$x^m - y^n = 1,$$

dans laquelle les inconnues sont entières et positives n'admet qu'une seule solution.

Deși Catalan afirmă că nu poate demonstra complet acest fapt, el nu va publica decât în 1885 [4] câteva rezultate empirice. Astfel, el menționează fără demonstrație câteva cazuri particulare ale conjecturii, cum ar fi

$$(x + 1)^x - x^x = 1.$$

Gersonides ~ 1320

Se pare că această problemă are o origine însă mai veche. În jurul anului 1320, matematicianul Levi ben Gershon (Gersonides) (1288-1344) se apleca asupra studiului numerelor armonice, i. e. de forma $2^m \cdot 3^n$ și arăta [10] că singurele perechi de numere armonice a căror diferență este 1 sunt (1,2), (2,3), (3,4) și respectiv (8,9).
Cu alte cuvinte, Gersonides rezolvă ecuațiile

$$3^n - 2^m = 1 \quad (1)$$

$$2^m - 3^n = 1 \quad (2)$$

Euler -1738

În 1738 Leonhard Euler (1707-1783) a rezolvat ecuația

$$x^2 - y^3 = 1 \quad (3)$$

arătând [5] că singura soluție este $x = 3$ și $y = 2$.

Lebesgue - 1850

În 1850, Victor Lebesgue (1791-1875) arată [6] că ecuația

$$x^p - y^2 = 1 \tag{4}$$

nu are soluții naturale când p este prim.

Cazuri particulare cu exponenți mici

- 1 Nagel (1921): $x^3 - y^n \neq 1$
- 2 Selberg (1932): ecuația $x^4 - y^n = 1$ nu are soluții dacă $n > 1$
- 3 Ko Chao (1965): ecuația $x^2 - y^n = 1$ nu are soluții pentru $n \geq 5$

Un rezultat cu caracter mai general este dat de Le Veque în 1952; acesta a demonstrat [7] că pentru x și y fixați ecuația

$$x^m - y^n = 1$$

are cel mult o soluție, mai puțin în cazul în care $x = 3$ și $y = 2$, când ecuația are două soluții: $(1,1)$ și respectiv $(2,3)$.

În 1960 J. Cassels consideră $d = \text{c.m.m.d.c.}$ al cantităților $x - 1$ și $\frac{x^p - 1}{x - 1}$; în funcție de valoarea acestuia problema se împarte (ca și marea teoremă a lui Fermat) în două cazuri: $d = 1$ sau $d = p$ prim.

Cassels [2] a arătat că primul caz conduce la o contradicție, iar rezultatele determinate referitoare la cel de-al doilea caz au trezit din nou interesul pentru problemă.

Au urmat încercări ulterioare de rezolvare și având în vedere noile tehnologii disponibile s-a încercat, însă fără succes, rezolvarea problemei cu ajutorul calculatorului.

În cele din urmă, demonstrația conjecturii a fost făcută de către matematicianul român Preda Mihăilescu [9], folosind teoria corpurilor ciclotomice.

Rezultatul a fost obținut în 2002 și publicat tot în *Journal für die reine und angewandte Mathematik* în 2004.

Bibliografie I

- Y.F. Bilu, *Catalan's Conjecture (after Mihăilescu)*, Sém. Bourbaki, **55**ème année, n. 909, 26 p., (2002-2003).
- J.W.S. Cassels, *On the equation $a^x - b^y = 1$* , II, Proc. Cambridge Philos. Soc. **56**, p. 97-103, (1960).
- E. Catalan, *Note extraite d'une lettre adressée à l'éditeur*, J. Reine Angew. Math. **27**, p. 192, (1844).
- E. Catalan, *Quelques théorèmes empiriques*, Mémoires de la Société Royale de Sciences de Liège, vol. 12, p. 42-43, (1885).
- L. Euler, *Commentationes Arithmeticae I*, Opera Omnia, Series I, vol. II, p. 56-58, B.G. Teubner, Basel, (1915).

Bibliografie II

- V. Lebesgue, *Sur l'impossibilité, en nombres entiers, de l'équation $x^m = y^2 + 1$* , Nouvelles annales de mathématiques, 9, p. 178-181, (1850).
- W. Le Veque, *On the equation $a^x - b^y = 1$* , American Journal of Mathematics, 74, p. 325-331, (1952).
- T. Metsänkylä, *Catalan's Conjecture: Another Old Diophantine Problem Solved*, Bull. AMS, Vol. 41, N. 1, p. 43-57, (2003).
- P. Mihăilescu, *Primary Cyclotomic Units and a Proof of Catalan's Conjecture* J. Reine angew. Math. (572) p. 167–195 (2004).
- I. Peterson, *Medieval Harmony*, (1999)